No. 23. **Ao. 1851.**

Zaturdag, **22 Februarij.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving. 1851.

21 Februarij. Van den slaaf *Jacques*, oud 30 jaren, zoon van *Fortuna*, toebehoorende voor den vrijdom aan W. H. M. Vlijtman.

» » Van de slavenkinderen: *Doortje*, oud 10 jaren, dochter van *Julia*, en haren broeder *Samuel*, oud 8 jaren, toebehoorende voor den Vrijdom aan A. H. Mers.

» » Van de slavin *Jane*, oud 14 jaren, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan G. Cruden num. ux.

» » Van de slavinnen: *Frederika*, oud 12 jaren, dochter van *Philippina*, en hare zuster *Truitje*, oud 9 jaren, toebehoorende voor den vrijdom aan F. Polsbroek.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Eerste afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

POST-KANTOOR.

De Koloniale Schoener *Henriette Elisabeth*, Kapitein J. F. Meijer, zal op aanstaanden Zaturdag den 22sten. dezer, via het Neder-district *Nickerie*, naar *Demerarij* vertrekken en zullen de daarmede naar gonoemde plaatsen te verzenden Brievenpakketten, op denzelfden dag, des middags ten 12 ure, worden gesloten.

Paramaribo, den 19 Februarij 1851.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

BURGERLIJKE STAND.

Paramaribo, den 21 Februarij 1851.

Op heden zijn in *ondertrouw* opgenomen:

Philip Jacob Boas
en
Sara Coster, zich schrijvende Sellij Coster.

Egbertus Alexander Dompig
en
Elisabeth Maria Ziehem.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
H. J. RAATGEVER.

Eerste afkondiging.

Pronuntiatie van Dictums.

Paramaribo, den 20 Februarij 1851.

Op aanstaanden Zaturdag den 22sten dezer, des voormiddags ten negen ure, zullen bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, worden gepronuntieerd, de Dictums gewezen in de Boedels van: Mr. G. A. van der Mee, N. M. Schuster en M. E. Schnebeling en omtrent het provenu van de Plantage *Leverpool* en den Grond *Cornelis Vriendschap*, aangekomen hebbende zeker Fonds van eigendom, onder beheer geweest van Hendrik van den Broeke als Commissaris en J. J. Bijsterus Heemskerk als Directeur.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
(3566) J. ELLIS.

De Fungerende Curators en Weesmeesters bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* en *Weezen*, zullen op Vrijdag den 28sten dezer, des namiddags ten 4 ure, in het lokaal van het opgemeld Departement door den Vendumeester M. A. Keijser, in het openbaar doen verkoopen:

De *NALATENSCHAPPEN* van wijlen Mejufvrouwen Susanna van de wed. D^{d}. Abrahams, en Fannij van Hermanus Meijer, bestaande in *LIJFKLEEDEREN* en *MEUBELEN*, eenige overgeblevene goederen van de Boedels P. Cameron en Chs. Vallée.

Voorts: de Slavin *Semire* en haar zoon *Pietje*, aankomende den eerstgemelden Boedel en de minderjarigen Amalia Abrahams en Thomas J^{b}. Trask.

Paramaribo, den 21 Februarij, 1851.

M. N. ARLAUD,
(3561) *2de Commies.*

(2561) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over een jaar en zes weken, dag en datum nader te bepalen, publiek bij Executie verkoopen.

De Plantaadjen *ARENDRUST*, *SIPARIPABO* en den verlaten Grond *JACOBA'SDAL*, de twee eersten gelegen aan de rivier boven *Commewijne*, en de laatste aan het gedolven Kanaal van de *Warappa Kreek*, behoorende aan het Fonds, opgerigt door R. Braamkamp, op den 15den dezer onder Sequestratie gebragt.

De Plantaadje *LA CAMPAGNE*, gelegen aan het gedolven Kanaal van de *Hoer Helena Kreek*, aankomende den Boedel wijlen J. A. Robijn, op den 17den dezer onder Sequestratie gebragt.

Paramaribo, den 21 Februarij 1851.

SIMON ABENDANON Sz.

Heden, voormiddag te 9 ure opening der inschrijvingen op

24 balen schoon *Katoen*

van de Plantaadje *Vaderszorg en Carelsdeel.* [3568]

Nieuwstijdingen.

ENGELAND.

Londen, 2 Januarij 1851.

De dagbladen behelzen eene beschouwing over den toestand der Engelsche scheepvaart, waarin onder anderen het volgende de aandacht trekt:

De wet tot de intrekking der scheepvaartwetten, in het begin van het jaar 1850 in werking gekomen, heeft niet den heilloozen invloed op de scheepvaart gehad, welke door de tegenstanders voorspeld werd. De vreemde schepen, welke gedurende de 10 eerste maanden van het jaar 1850 in de havens van het vereenigde koningrijk zijn binnengekomen, beliepen een getal van 11,059, metende 1,740,031 ton; terwijl de binnengekomen Britsche schepen een getal van 15,570 hebben bedragen, metende 3,365,033 ton. Er zijn uitgeklaard, in datzelfde tijdvak 9,952 vreemde schepen, metende 1,661,212 ton, en 14,503 Britsche schepen, metende 3;439,713 ton. De scheepsbouwers en reeders schijnen de mededinging van vreemden niet te vreezen; of, indien zij dit doen, slaan zij den besten weg in, om die moeijelijkheid te boven te komen, door zoodanige schepen te bouwen, in welke alle door de kunst of ondervinding aan de hand gegeven verbeteringen worden toegepast, en welke ongetwijfeld gelijk staan met de beste schepen der wereld. Bevrijd van de oude tonnewetten, zijn de scheepsbouwers nu vrij om te bouwen naar de modellen, die gedurende vele jaren aan de Amerikanen den voorrang boven anderen gegeven hebben. Deze voorrang zal nu spoedig verloren gaan, indien het door de voornaamste scheepsbouwers gegeven voorbeeld meer algemeen nagevolgd wordt.

Engeland heeft de middelen, om de eerste handels-vloot in de wereld te bezitten. Dat het zich niet op die hoogte wist te handhaven, is veroorzaakt door de nadeelen, welke voortsproten uit de wetten en gebruiken, die zijne koopvaardij zoo lang beheerscht hebben. Die wetten waren gegrond op beginselen, welke strooken met de beperkte behoeften en handel in den tijd waarin zij gemaakt werden; die gebruiken hadden hun oorsprong in onkunde en werden gevoed door verwaarloozing van alles, wat kon strekken tot opbeuring van den zeemans-stand. Onder de werking echter van de nieuwe wet tot regeling van de belangen der koopvaardijvaart (de *Mercantile Marine law*) mag men verwachten, dat de zeelieden van allen rang niet alleen zedelijk opgebeurd, maar ook wat hunne ligchamelijke behoeften aangaat beter verzorgd zullen worden dan tot dus ver over 't algemeen het geval was. Door deze verandering zullen de pligten en de verantwoordelijkheid zoo wel der scheepsbevelhebbers als van de ondergeschikte gezagvoerders beter bepaald en elks taak verligt worden; terwijl de reeders er al dat voordeel van zullen ondervinden, hetwelk slechts gewaardeerd kan worden door hen, die van nabij bekend zijn met de gevaren en opofferingen, waaraan deze soort van eigendom dagelijks onderhevig

is. Voor den assuradeur is het voordeel, zoo mogelijk, nog grooter, omdat de kansen van schade aanmerkelijk zullen verminderen, wanneer deze veranderingen met kracht te werk gesteld worden.

De welbegrepene politiek, welke de vreemde schepen op een gelijken voet geplaatst heeft met de Engelsche, die in den buitenlandschen handel gebruikt worden, is door de Vereenigde Staten beantwoord met een volkomen gelijken maatregel; Engelsche schepen komen nu te New-York en in andere havens binnen met ladingen uit China, Zuid-Amerika en de Spaansche West-Indiën; en genieten al de voorregten van nationale schepen. Zweden en Nederland hebben insgelijks besloten, deel te nemen aan de voordeelen, die te plukken zijn, van een verkeer met de groote handelsnatien der wereld. Frankrijk en Belgie hebben almede hun voornemen aan den dag gelegd om eene verandering van hunne tegenwoordige scheepvaart-wetten onverwijld in overweging te nemen. De kleinere zeevarende volken zullen waarschijnlijk spoedig inzien, dat de handhaving van het beperkende stelsel slechts ten gevolge kan hebben dat de vervoerhandel naar andere natien wordt overgebragt, en dat zij niet haar op een gelijken voet moeten mededingen, of genoodzaakt zullen zijn om af te zien van den algemeenen zeehandel.

— Te Liverpool heeft des morgens vroeg van den Tweeden Kerksdag het volgend zonderling voorval plaats gehad. Eenige gaauwdieven waren bezig in een magazijn van goud en zilver in te breken en daartoe een gat in een winkelluik te zagen, om zoo de binnengrendels te bereiken. Dit hoorde de winkelbediende, die alleen in huis was; hij stond stil op, voorzag zich van een touw met een strik en bleef op de wacht staan.

Het gat in het luik was weldra groot genoeg, om aan eene hand en voorts aan een arm van een der gaauwdieven doorgang te verleenen; doch zoodra de bediende dien arm door het gat zag steken, sloeg hij den strik om en bond het eind stevig vast. Nu maakte hij gerucht; maar de buren hoorden het niet, doch de dieven werden er door verschrikt; de gevangene riep zijne makkers toe, dat deze hem den arm zouden afkappen, doch het schijnt dat zij dit niet raadzaam oordeelden, uit vrees voor ontdekking en verraad; althans de winkelbediende hoorde weldra een doodsgereutel— en alles werd stil.

Tegen den morgen zagen de voorbijgangers het vreemde schouwspel. De gaauwdief was door zijne makkers gedood met een dolk, die nog in de wond des ongelukkigen stak. De bediende hield in huis den arm van het lijk nog ferm vast, hij maakte nu op nieuw gerucht en de zaak werd van beide zijden opgehelderd. Die trouwe jongeling heeft alzoo door zijne slimheid en tegenwoordigheid van geest, zijn meester voor eene groote schade behoed en zich zelven van een gewissen dood gevrijwaard.

— Door middel der dagbladen heeft een koopman uit Edinburg het denkbeeld geopperd om in 1851 een congres van kooplieden uit alle natien te houden, met het doel om de grondslagen der handelsbetrekkingen tusschen de verschillende rijken vast te stellen en de algemeen erkende beginselen van den handel, in beknopte en duidelijke vormen uit te drukken, opdat, zoo drukt de schrijver zich uit, elk koopman weten moge, wat zijne regten zijn, in welk oord der wereld hij zich ook bevinde. Deze vereeniging zoude bestaan uit afgevaardigden, die als mannen van kunde en ervaring bekend staan, en die tevens het stelsel van bank- en andere finantieele aangelegenheden grondig zouden kunnen beoordeelen.

— Aan het Engelsch-Aziatisch genootschap is de volgende opmerkelijke daadzaak door den heer W. Lynton medegedeeld;

Een Chineesch koopman, Han-ly genaamd, beschuldigd zijne vrouw vermoord te hebben, werd veroordeeld het leven te verliezen door algeheele onthouding van den slaap. De uitvoering van het vonnis had te Amoy plaats in de maand Junij ll. De veroordeelde werd in eene gevangenis gesloten, onder bewaking van drie cipiers, die elkander om het uur aflosten en hem beletteden zich dag noch nacht een oogenblik aan den slaap over te geven. Zoo leefde hij 19 dagen, van welken tijd hij geene minuut slaap had genoten. Op den achtsten dag was zijn lijden zoo zwaar, dat hij als eene groote gunst verzocht, door verworging een einde aan zijn leven te maken.

— De aandacht voor de groote tentoonstelling neemt toe, naar mate het tijdstip voor de opening nadert, de steden die zich in het eerst niet verwaardigd hadden om eene aanvraag tot plaatsruimte te doen, wenden nu vele pogingen aan om een weinig ruimte te verkrijgen, al was het zelfs in de derde categorie, bestemd voor de voorwerpen, welke aan de muren of de zolders opgehangen worden. De kolonien en de meest verwijderde bezittingen van het Vereenigde koningrijk, dragen tot de pracht van de tentoonstelling bij, of door hunne geldelijke bijdragen, als zij het niet met voortbrengselen van nijverheid doen.

— Men heeft het plan gevormd om een logement voor de vreemde handwerkslieden te bouwen en wel te Ranelagh-road, bij Vauxhallbridge. — Dit gebouw zou ingerigt zijn voor 1000 personen, en goed gelegen, in eene ruime en luchtige streek, op eene mijl afstands van Hyde-Park, Kensington. De kosten voor het nachtverblijf is bepaald op ongeveer 1 shilling de persoon, waardoor men elk eene bijzondere kamer met goed bed en toebehooren zal geven, terwijl de levensmiddelen tot eenen vastgestelden prijs moeten geleverd worden. Een geneeskundige zal dagelijks het gebouw bezoeken en het geheel zal onder toezigt van de commissarissen der tentoonstelling staan.

FRANKRIJK.

Parijs, 30 December.

In het begin van het jaar 1845, vestigde zich een onder-officier der genie, genaamd Joseph Larmet, die zijn ontslag uit het leger in Afrika genomen had, te Tlemcen en begon er eenen kleinen handel. Hij verstond de Arabische taal en deze omstandigheid bragt hem onophoudelijk in betrekking met de inlanders. Op zekeren dag, noodigden zij hem uit met hen naar eene kleine stad, Matzaka genaamd, in Marokko gelegen, te gaan, alwaar eene belangrijke markt gehouden werd. Larmet nam deze uitnoodiging aan, voorzag zich van wapenen en kruid, en volgde hen.

Toen hij te Matzaka aangekomen was, vond hij eene karavaan, naar Talent, in Maghreb bestemd, waarmede hij vertrok. De stad Talent, is de hoofdstad van eene onafhankelijke landstreek, staat van Sidi-Hascham genaamd, het middelpunt van eenen zeer belangrijken handel en de stapelplaats van Marokko met midden-Afrika, en zelfs met het koningrijk Tombucton. Onderweg werd de karavaan door de vijandelijke stammen, die in deze streken wonen, aangevallen, doch Larmet bestuurde de verdediging, deed wonderen van dapperheid, wierp de aanvallers terug en redde de karavaan, die na tallooze vermoeijenissen en gevaren, het doel der reis bereikte.

Het gedrag van Larmet werd weldra bekend en de cherief Achmed, souverein van den staat, die sedert den slag van Isly, een groot denkbeeld van de Franschen heeft, wenschte hem te zien.

Hij ontving hem zeer gunstig en verzocht hem in zijn leger dienst te nemen. Larmet gaf hieraan gehoor en binnen eenige maanden herrezen de vestingwerken van Talent, plaatste hij er geschut op en vormde een korps artillerie. Achmed tevreden over zijne diensten, overlaadde hem met gunstbewijzen, benoemde hem tot gouverneur van deze stad en gaf hem den graad van kolonel; maar gedurende eenigen jaren mogt hij het land niet verlaten, eindelijk heeft hij verlof bekomen om eenigen tijd in Frankrijk door te brengen. Hij bevindt zich nu in de hoofdstad, vandaar vertrekt hij naar het departement du Gers, waar zijne familie woont.

— Men heeft, zegt de *Salut Public*, een nieuwen tak van industrie ontdekt, die echter nader onderzoek verdient, of zij niet schadelijk is voor de gezondheid.

Het middel is namelijk gevonden om aan eene bereide zelfstandigheid de kleur en zelfs den smaak van gebrande koffij te geven. Maar dit was niet genoeg; men moest haar, om den verkoop te verzekeren, aan de koffijboonen gelijk maken. Dit doet men door middel van eene machine, die deze zacht gemaakte stof in even zoo vele zwarte en bruine koffijboonen verandert. De boonen worden, terwijl zij droogen, hard, en bedriegen zelfs het oog van den kenner.

Scheepvaart.

BINNENGEKOMEN.

Den 19n. de Fransche Bark la jeune Léonie, kapt. Razo, van Caijenne, ligt quarantaine.

Den 21n. de Eng. schoener Elisabeth Christopher, kapt. J. Harvey van Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 18den, het schip de Goede Vrede, kapt. J. H. Wit, naar Amsterdam, lading: 351 vaten Suiker, 170 balen schoone Katoen, 4 vaten Arrowroet, 1 vat Huiden, en 8975 ponden Kwassiehout.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Suriname, kapt. R. van der Meij, adres bij Gisius en Co. Sluit *ultimo* dezer.

Nicolaas Witzen, kapt. P. F. Lange, adres bij J. F. Favereij. Sluit ultimo dezer.

Lodewijk Anthonie, kapt. A. Spekman, adres bij C. J. Leijsner.

Wilhelmina, kapt. J. N. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Heppens, Kapt. Hanson, adres bij Gebr. Reelfs.

Snelheid, kapt. J. J. Gorter, adres bij Gisius en Co.

Noord-Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij Gisius en Co.

Adolf Frederik, kapt. G. Zwanenburg, adres bij Gisius en Co.

Antonie en Eugenie, kapt. C. Meijer, adres bij F. P. Emanuels.

Jacoba, Kapt. A. K. de Groot, adres bij Gisius en Co.

ADVERTENTIEN.

Surinaamsche Maatschappij

Tot Onderlinge Welvaart.

Algemeene Vergadering op Maandag den 24sten Februarij 1851, s'avonds ten *half acht* ure, in het huis op den hoek van de *Weide en Zwartenhovenbrugstraten* La. D. No. 78.

(3563)

Societeit : DE VEREENIGING.

ALGEMEENE VERGADERING op *HEDEN AVOND* om *acht* ure.

Huishoudelijke Werkzaamheden.

Ballotage.

De Secretaris,

[3564] A. T. KRUIJTHOFF.

Extra Kwaliteit

Rijst,

Verkrijgbaar bij

(3565) N. BOX & Co.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.